

VIL I VIDE,
HVORDAN MAN DIGTER?

Der foran mig ligger et blåt og gråt, øde, uflytteligt fjeld.

Og det ligger på min vej.

Og siderne er stejle.

Og stier findes ikke.

Og dets rødder går til helvede, mens dets tinder rager
stjernerne.

Dette fjeld skygger for mig.

Og det spærrer min vej.

Og det spærrer mit liv.

Jeg kan ikke springe over det.

Jeg *vil* ikke udenom.

Min livsline peger mod dette fjeld.

Der er intet andet for – jeg må grave mig igennem det.

Og i gyldne nattetimer er jeg ingeniør,
ridser inspirerte streger på papiret,
og tror mig gennem fjeldet.

Men i de dage der kommer er mine knoer hamre
og mine negle mejsler. Arbejdet er begyndt.

En motor raser i mig med hundrede elefantkræfter.

Jeg går på – jeg går på!

Min pande er en murbrækker. Jeg knaser flindt med kæ-
berne og holder fordøjelsen i orden med rå erts.

Med rungende latter forsvinder jeg i fjeldet.

Latteren dør hen, de sorte dage kommer. Nej ikke dage,
men døgn.

Thi nu er dag nat og nat kval.

Bjergets vægt hviler på min ryg, når jeg graver, og på
mit bryst, når jeg sover.

Oh var jeg dog bleven derude i den glade, dovne sol!

Her strømmer giftig gas af jorden og alt er mørke, alt er
ondt og koldt og hårdt.

Ve dig mand i bjerget!

Å disse streger på papiret – de var vel gale.

Evig er jeg fordømt at bore som en maddik i dette bjerg.

Ikke håbet men angsten driver nu værket.

Med spillende øje stirrer jeg i dette dødsens mørke.

Med skrækstive hænder river jeg i den ligkolde erts.

Og nu – og nu kan jeg spare mig videre anstrengelser.

Der sker et skred ned over mine ben. Jeg er fast. Jeg er
en sten blandt stene.

For sidste gang sitrer min hånd – men – hvad er det?
Jeg graver ikke længer i sten men i muld. Jeg er nået
igennem!

Jeg er der, hvor træernes rødder drikker.

Og mit legeme gennemstrømmes af en blodbølge. Jeg
sparker mig fri. Jeg svømmer gennem mulden og dukker
op, dukker ud i sol, i luft, i duft, i forår, i et nyt land, i et
nyt liv.

Og se – i min venstre blodige hånd har jeg en blok le-
vende friske violer!

At digte, det er med blodige hænder gennem sten og
mørke til violer.

